

herunder med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholbehandling, inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode. Det er udvalgets opfattelse, at der ikke længere bør kunne idømmes en ny betinget dom for spirituskørsel, hvis den pågældende i et fortilfælde af spirituskørsel, der har gentagelsesvirkning, har modtaget en betinget dom.

Udvalget anfører dog, at udvalgets forslag ikke skal være til hinder for, at der efter en betinget dom for spirituskørsel idømmes betinget dom for kørsel i frakendelsestiden eller omvendt.

4.2.5. Udvalget foreslår i betænkningen ingen specielle strafpositioner for spirituskørsel samtidig med kørsel i frakendelsestiden, idet udvalget foreslår, at der sker absolut kumulation af straffen for spirituskørsel og straffen for kørsel i frakendelsestiden.

Efter udvalgets forslag skal en tidligere dom for spirituskørsel ikke have gentagelsesvirkning i forbindelse med pådømmelsen af en senere kørsel i frakendelsestiden, ligesom en tidligere dom for kørsel i frakendelsestiden ikke skal have gentagelsesvirkning i forbindelse med pådømmelsen af en senere spirituskørsel. Der vil således kunne idømmes betinget frihedsstraf for spirituskørsel, uanset om den pågældende tidligere er idømt en betinget frihedsstraf for kørsel i frakendelsestiden.

4.2.6. Udvalget foreslår, at den i dag gældende bødestørrelse på 1.000 kr. for førstegangstilfælde af spirituskørsel med ikke registreringspligtig knallert forøges til 2.000 kr.

Udvalget foreslår, at bøden i andengangstilfælde forøges til 4.000 kr., og at straffen for tredjegangstilfælde og derover fortsat skal være frihedsstraf, men således at domstolene skal have mulighed for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholbehandling og en tillægsbøde efter samme retningslinjer som ved spirituskørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort. Dog foreslås tillægsbøden fastsat til 4.000 kr., svarende til en bøde i andengangstilfælde. Frihedsstraffen forudsættes fastsat til fængsel i 10 dage, og der skal ske en skærpelse af straffen for hver gang, den pågældende kører spirituskørsel på ikke registreringspligtig knallert.

Der henvises til betænkningens side 55-65.

4.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag vedrørende straffastsættelsen for spirituskørsel. Justitsministeriet finder det dog rigtigst, at de foreslåede straffeskærpelser i sager om spirituskørsel, jf. færdselslovens § 117, afspejles gennem en ændring af bestemmelsens strafferamme. På den

baggrund foreslås det, at strafmaksimum i § 117 forøges fra fængsel i 1 år til fængsel i 1 år og 6 måneder. Lovforslaget er ud over denne ændring udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (§ 117) og § 1, nr. 12 (§ 117 c) og bemærkningerne hertil

Forhøjelsen af strafmaksimum til fængsel i 1 år og 6 måneder medfører, at reglerne om varetægtsfængsling i retsplejelovens kapitel 70 om varetægtsfængsling kan finde anvendelse. Det samme gælder ved kørsel i frakendelsestiden, jf. pkt. 5.3. nedenfor. I relation til sager om spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden vil det navnlig være fængslingsgrunden i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, som kan have betydning i praksis.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, kan en sigtet varetægtsfængsles, hvis der foreligger en begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at frygte, at den pågældende på fri fod vil begå en ny lovovertrædelse af samme beskaffenhed.

De situationer, hvor der kan blive tale om varetægtsfængsling efter reglen om gentagelsesrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, vil navnlig være tilfælde, hvor en person adskillige gange tidligere er dømt for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden og ofte vil have flere kørsler til samtidig påkendelse, og hvor der tegner sig et aktuelt mønster med så hyppige kørsler, at der er en betydelig og nærliggende risiko for, at den pågældende på fri fod på ny vil begå en lovovertrædelse af samme karakter.

Varetægtsfængsling efter reglen om gentagelsesrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, vil i praksis således alene finde anvendelse i de allervorste tilfælde, hvor der er tale om helt vanemæssig spirituskørsel og/eller kørsel i frakendelsestiden, og hvor den aktuelle kørsel derfor udløser en længere fængselsstraf.

Adgangen til varetægtsfængsling af spiritusbilister rejser spørgsmål om, hvorvidt der kan tilvejebringes det fornødne mistankegrundlag (begrundet mistanke), idet der på varetægtsfængslings tidspunktet kun vil foreligge en alkometer-test og ikke en blodprøveanalyse.

Alkometer-test kan i dag ikke i forbindelse med straffesagen bruges som bevis for alkoholpromillen i blodet i forbindelse med kørslen. Spørgsmålet om anvendelse af alkoholkoncentration i udåndingsluften og udstyr til måling heraf som bevis i stedet for blod-